

Nhẹ gánh, thanh thoi

Bùi Quang Khiêm

chóc chỉ chờ vạt hạt chín. Anh nào cũng lưng còng, mặt úp. Mãi mà vẫn chưa được câu nào ra đầu ra đũa.

Thấy Bói-Cá nản, Gáy bảo:

- Ta sang phía bên kia, chỗ ấy lao xao, vui vẻ. Các anh bên ấy vươn lên vẫy chào, có dáng hay chuyện.

Quả nhiên sang bên ấy bắt chuyện được ngay. Tò mò, Bói-Cá hỏi:

- Cùng cánh đồng này sao hai bên tính cách khác nhau? Bên kia đăm đăm, bên này hồ hởi.

Một anh Lúa đang lắc lư theo gió nhanh nhẩu:

- Vâng, hoàn cảnh khác nhau. Chúng em nhẹ gánh, thanh thoi lắm. Các bác bên kia suốt ngày cau có, chăm chăm giữ đám hạt chín. Phí cơ hội hưởng cái vui múa hát, tán gẫu những ngày nắng đẹp...

Vừa nói, anh Lúa ưỡn ngực, dang tay như muốn ôm trời đất vào lòng, mắt long lanh không giấu sự kiêu hãnh. Đôi tay Lúa đập đập vào thân mình đang đu đưa, khiến cánh lá phát phơ.

Bói-Cá mắt tinh nhận ra, phía bên này, anh nào cũng chỉ toàn hạt lép...

Châu Chàng